

РЕШЕНИЕ

№ 2299

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 11.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11426** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Р. Г. В. срещу заповед рег. № 4303 от 31.10.2012 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, с която на основание чл.224, ал. 2, т. 1, чл.226, ал.1, т. 3, чл.228, т. 3 от ЗМВР и чл.227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Процесуалният представител на жалбоподателя - адв. С. поддържа жалбата по наведените в нея съображения. Исква се отмяната на заповедта и се претендират направените по делото разноски.

Отвратната страна –директорът на Главна дирекция „Гранична полиция”, представлявана от юрк. О. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – категория „Д” – главен полицай, младши разузнавач в група „ОИД” на Г. II степен – Трън при РГС Драгоман.

Във връзка с постъпили предварителни данни със съобщение № 1555 от 29.09.2012 г. от ОД на РДГП Драгоман е издадена заповед рег. № 3825 от 29.09.2012 г. на директора на ГД „ГП” – МВР, с която е възложено извършването на проверка в РДГП Драгоман и Г. Трън за изясняване на причините и установяване на виновни длъжностни лица, като е определена комисия в състав по т. 2 от заповедта, която да осъществи проверката.

С цитираната заповед гл. полицай Р. В. е запознат лично срещу подпис на 01.10.2012 г.

В хода на проверката е констатирано, че за времето от 08.30 часа на 22.09.2012 г. до 08.30 часа на 23.09.2012 г. главен полицай А. Г. . младши експерт в Г. Трън, е бил дежурен по график на ГКПП С.. Към 16.30 часа на излизане от РБ пристигнал лек автомобил марка Б., Х5 с ДК [рег.номер на МПС] с рама № WBAFF42050LZ18805, управляван от лицето М. В. Т. и придружаван от Х. П. Г. – П.. При извършена проеврка в системата на А. – ГК е установен ХИТ за автомобила (има въведен сигнал по чл. 100 „б” от КПСШ, държавата въвела сигнала Испания). За случая е уведомен гл. полицай Р. В. и началника на Г. Трън.

Старши полицай К. Л. – служител от дежурната смяна на ГКПП С., младши експерт А. Г. и оперативен работник Р. В. предприели действия по задържане на автомобила и изготвяне на необходимите документи (експертни справки на автомобила, на регистрационния талон, фото-албум, изготвяне и изпращане на формуляр 100 „б” с рег. № 9269 от 22.09.2012 г. по описа на Г. Трън). С протокол за доброволно предаване рег. № 9267 от 22.09.2012 г. лицето М. Т. е предало на гл. полицай Р. В. лекия автомобил, свидетелството за регистрация на МПС част II и един брой контактен ключ. За възникналия случай е било докладвано и на дежурен прокурор А. Д. от ОП – П..

Автомобилът е съпроводен със служебен автомобил, управляван от А. Г. – младши експерт при Г. Трън до Г. Трън и е паркиран на обособен за целта паркинг в района на Г. Трън. В присъствието на гл. полицай И. Г. – ОД при Г. Трън, полицай С. В., системен оператор Т. П., полицай С. С. и водача на автомобила – М. Т., автомобилът е запечатан със слепки, подпечатани с печата на Г. Трън и подписани от оперативния работник Р. В.. Гл. полицай Р. В. е оставил на съхранение в служебната си каса свидетелството за регистрация на процесното МПС и един брой контактен ключ за автомобила.

По указания на прокурор А. от ОП П. на 25.09.2012 г. главен полицай В. е предал в прокуратурата материалите по преписка рег. № 9329 от 24.09.2012 г. относно задържания автомобил.

По сведения на полицай П. същият е извършил оглед преди 02.00 часа на 29.09.2012 г. и автомобилът е бил на паркинга в Г. Трън. Завръщащият се от дежурство ГПН автопатрул № 121, в състав полицай Р. Х. и полицай И. Б., около 03.55 часа констатира, че порталната врата към двора на Г. е отворена и преминавайки покрай паркинга те установяват, че процесният автомобил го няма. Служителите са докладвали в дежурната стая за установената липса.

Установява се, че жалбоподателят е дал писмени обяснения с докладна записка рег. № 9665 от 02.10.2012 г., които са приети от директора на ГД „ГП” – МВР на 31.10.2012 г.

Резултатите от извършената проверка са отразени в справка рег. № 47707 от 12.10.2012 г. от комисията, определена съгласно заповед № 3825 от 29.09.2012 г. на

директора на ГД „ГП” - МВР. Според посоченото в справката главен полицай Р. В. не е предал гореописания лек автомобил за съхранение на домакина на Г. Трън полицай И. И., нито на ОД Г. по определения ред – срещу подпис и вписване в „Дневник – регистър за отчитане на приетата за съхранение задържана техника”, като е констатирано, че такъв регистър в Г. Трън не е бил изготвян, а В. не е поискал неговото изготвяне. Прието е, че служителят В. не е изпълнил изискванията на заповед рег. № 193 от 03.04.2012 г. на началника на Г. Трън и методически указания с рег. № 7359 от 02.06.2012 г. на директора на РДГП Драгоман. Предложено е на Р. В. да бъде наложено дисциплинарно наказание – порицание на основание чл.224, ал. 2, т. 1 от ЗМВР вр. чл.227, ал.1, т. 11, алт. 2 от ППЗМВР.

Със справката от проверката оспорващият е запознат лично срещу подпис на 22.10.2012 г. в 10.25 часа.

От данните по делото е видно, че със заповед рег. № 193 от 03.04.2012 г. на началника на Г. Трън е определен ред за съхранение, контрол и отчет на веществените доказателства по досъдебни производства и полицейски преписки в Г. Трън, съгласно която оборудването в помещението е възложено на полицай И. Д. И. – домакин в Г. Трън при РДГП Драгоман и е даден срок то 25.04.2012 г. полицай И. да заведе всички веществени доказателства в книга за контрол и отчет на ВД.

Със заповед рег. № 143 от 08.03.2012 г. на началника на Г. Трън са уредени правилата за организиране на охраната и пропускателния режим в обектите и районите на Г. Трън.

Съгласно писмо рег. № 14311 от 22.03.2012 г. на директора на ГД „ГП” – МВР са утвърдени методически указания относно реда за съхранението, контрола и отчета на веществените доказателства по досъдебни производства в структурите на ГДГП – МВР.

В писмо рег. № 921 от 11.01.2013 г. на директора на ГДГП Драгоман, изготвено за нуждите на съдебното производство, е посочено, че главен полицай Р. В. е запознат със заповед рег. № 1193 от 03.04.2012 г., заповед № 143 от 08.03.2012 г. и методически указания относно реда за съхранението, контрола и отчета на веществените доказателства по досъдебни производства в структурите на ГДГП – МВР, утвърдени с писмо рег. № 14311 от 22.03.2012 г. на директора на ГД „ГП”, но това обстоятелство не е отразено в надлежен писмен документ.

Съгласно писмо рег. № 10449 от 23.10.2012 г. е утвърден протокол за запознаване на служителите от Г. Трън с писмо рег. № 48041 от 16.10.2012 г., т. 6 относно актуализирана заповед и плана за охрана, съхранение, контрол и отчет на ВД, МПС и други предмети на досъдебни производства, като Р. В. е запознат с цитираните документи на 23.10.2012 г.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на заповед рег. № 4303 от 31.10.2012 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” – МВР, с която на главен полицай Р. Г. В. – младши разузнавач в група „ОИД” на Г. Трън при РДГП Драгоман е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година. В заповедта е отразено, че служителят е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 29.09.2012 г. след задържането на лек автомобил Б. серия Х5, с ДК № 4922 АХ и получаването му с протокол за доброволно предаване рег. № 9267 от 22.09.2012 г. от М. Т., не го е предал за съхранение на полицай И. И. или на оперативния дежурен в Г. Трън и с това не е изпълнил заповед № 193 от 03.04.2012 г. на началника на Г. Трън и Методически указания рег. № 7359

от 02.06.2012 г. на директора на ГДПП Драгоман. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.224, ал. 2, т. 1 от ЗМВР вр. чл. 227, ал. 1, т. 11, алт. 2 от ППЗМВР.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на служителя на 07.11.2012 г., като жалбата на Р. Г. В. е подадена направо пред Административен съд София град с вх. № 27524 от 19.11.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

При преценка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали административния акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност. Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Към датата на издаване на заповедта жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – категория Д, главен полицай, младши разузнавач в група „ОИД” на Г. Трън при РДПП Драгоман. В конкретния случай дисциплинарното наказание е по чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и е наложено от органа по чл. 186, ал. 1 от ЗМВР на основание чл. 228, т. 3 от ЗМВР.

Съдът намира, че не е нарушена нормата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР. На главен полицай Р. В. е дадена възможност да даде писмени обяснения и същият е депозирал такива съгласно докладна записка рег. № 9665 от 02.10.2012 г. Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя в рамките на дисциплинарното производство, доколкото служителят е запознат със заповед № 3825 от 29.09.2012 г. на директора на ГД „ГП” – МВР и със справка рег. № 47707 от 12.10.2012 г. на комисията, определена да извърши проверка съгласно заповед № 3825 от 29.09.2012 г.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена при неспазване на установената от закона писмена форма.

Съгласно чл. 246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В обжалваната заповед не са описани обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението, не са посочени разпоредбите, които са нарушени, както и доказателствата за извършеното нарушение.

На първо място, нито в обобщената справка на комисията, определена да извърши проверката, нито в оспорения административен акт е отразено при какви обстоятелства е извършено дисциплинарно нарушение от главен полицай Р. В. – къде и кога. В цитираната справка е посочено, че същият е изпълнил служебните си задължения, оформил е по надлежния ред материалите в преписката, извършен е оглед на автомобила, направен е фотоалбум, изготвена е от експерт експ. справка рег. № 73 от 22.09.2012 г. и експ. справка № 74 от 22.09.2012 г., уведомена е ОП П., иззетият лек автомобил е запечатан със слепки на паркинга пред Г. – Трън в

присъствието на оперативния дежурен и на други служители от полицейския участък. Установено е, че свидетелството за регистрация на автомобила и контактния ключ са оставени от Р. В. за съхранение в личната му каса, като на 01.10.2012 г. касата е отворена и с протокол за доброволно предаване са предадени свидетелството за регистрация и контактния ключ. Не е спорно и обстоятелството, че след съгласуване с материалите в Окръжна прокуратура П. преписката е изпратена за отношение по компетентност.

Според отразеното в заповедта на 29.09.2012 г. служителят В. не е предал задържания автомобил за съхранение на полицаи И. И. – домакин или на оперативния дежурен, но не е посочено по какъв начин се извършва предаването и къде се отразява това действие, т.е. дали се съставя определен писмен документ. Видно от обясненията, дадени от полицаи И. И. – домакин на Г. Трън (л.56 – л.57 от делото) е направена книга за веществени доказателства само за изетите цигари, а няма книга за завеждане на други веществени доказателства. Според обясненията на ст. инспектор И. Ч. от 02.10.2012 г. (л.58 – л.62 от делото) в т. 10 служителят заявява, че не е запознат дали до момента има или няма оформен регистър за отчет на оставените за съхранение МПС, нито каква документация е необходимо да се актуализира или планове да се изготвят. В обясненията на началника на Г. – Трън, дадени с рег. № 9683 от 02.10.2012 г. (л.46 – л. 49 от делото) също е отразено, че до този момент не е воден регистър за отчет на оставените за съхранение МПС поради обстоятелството, че е назначен за началник на Г. Трън след 2010 г.

Към посочената в заповедта дата – 29.09.2012 г. не е бил воден регистър за отчет на оставените за съхранение МПС в Г. – Трън, което се установява от цитираните писмени обяснения, което означава, че не може да бъде вменено задължение за предаване и регистриране на процесния автомобил на служителя В. и съответно, дисциплинарно-наказващият орган да поддържа, че тези изисквания не се спазени. В допълнение следва да се посочи, че неправилно е отразена като дата на нарушението – 29.09.2012 г., тъй като на тази дата автомобилът е бил предмет на кражба от паркинга на Г. – Трън, но на 29.09.2012 г. главен полицаи Р. В. не е извършвал каквито и да било действия във връзка с предаване и оставане на съхранение на лек автомобил Б. серия Х5, с ДК [рег.номер на МПС] . Всички необходими действия по предаване на автомобила, оглед, описание, изготвяне на фотоалбум са осъществени от жалбоподателя на 22.09.2012 г., което се потвърждава и от комисията, извършила проверката съгласно справка рег. № 47707 от 12.10.2012 г.

На второ място, в заповедта не са посочени конкретните разпоредби, които са нарушени, респ. конкретното служебно задължение, което не е изпълнено.

В обжалвания административен акт е отразено, че главен полицаи Р. В. не е спазил изискванията на заповед рег. № 193 от 03.04.2012 г. на началника на Г.- Трън и Методически указания рег. № 7359 от 02.06.2012 г. на директора на ГД „ГП” – Драгоман.

Дисциплинарно-наказващият орган не е конкретизирал разпоредбата от съответния вътрешен акт, която е била нарушена от страна на жалбоподателя. Не може да е налице виновно поведение, с което да се нарушат всички правила за работа с изетите транспортни средства, съдържащи се в цитираната заповед и Методически указания. След като има виновно поведение за неизпълнение на правно регламентирано задължение, то това нормативно задължение следва да бъде конкретизирано, а в случая това императивно изискване не е спазено.

Така цитираните пропуски във формата на оспорения административен акт засягат правната сфера на наказаното лице, тъй като за него не става ясно в какво точно е обвинен и съставляват самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в нарушение на материалния закон, като не е доказано извършването на твърдяното дисциплинарно нарушение.

По категоричен начин се установява, че към 29.09.2012 г. в Г. Трън не е воден регистър за отчет на задържаните (оставени за съхранение) автомобили, поради което за главен полицай Р. В. не е възникнало задължение за предаване и регистриране на задържания автомобил Б. серия Х5, с ДК [рег.номер на МПС] на посочените в заповедта лица – И. И. - домакин в Г. Трън или на оперативния дежурен в Г. – Трън. В справката на комисията за извършена проверка в т.5.5. е отразено, че такъв регистър не е бил изготвян, като служителят В. няма задължения да създава и да води такъв регистър за отчет. Видно от съдържанието на длъжностната характеристика на жалбоподателя подобно задължение също не е уредено.

Едновременно с това недоказано е, че главен полицай Р. В. е нарушил изискванията на заповед рег. № 193 от 03.04.2012 г. на началника на Г. – Трън и Методически указания рег. № 7359 от 02.06.2012 г. на директора на ГД „ГП” Драгоман. Няма писмени данни, че до 29.09.2012 г. на служителя са били връчени срещу подпис цитираните актове. Не следва да се цени писмо рег. № 921 от 11.01.2013 г., създадено само за нуждите на настоящото производство, тъй като този документ е създаден след издаване на обжалваната заповед и липсват доказателства за запознаване на жалбоподателя срещу подпис с описаните заповед и методически указания. В писмото за утвърждаване на цитираните методически указания, е разпоредено с методическите указания да се запознаят „в подходяща форма и срещу подпис: разследващите полицаи, служителите от експертните звена и служителите определени със заповед/съгласно указанията/ за отговорници на местата за съхранение на веществените доказателства”. Такива писмени доказателства не са ангажирани от ответната страна въпреки указаната ѝ възможност с определение от 19.12.2012 г.

От друга страна, неправилно отразената в заповедта дата – 29.09.2012 г. също обуславя извода за материална незаконосъобразност на административния акт. На 29.09.2012 г. главен полицай В. не е извършвал никакви действия с процесния автомобил, след като същият е бил доброволно предаден на 22.09.2012 г. На посочената дата – 29.09.2012 г. е извършена кражбата на автомобила от паркинга на Г. – Трън, за което служителят Р. В. не носи дисциплинарна отговорност, доколкото на него не му е вменено задължение да охранява процесния автомобил.

По така изложените съображения заповед № 4303 от 31.10.2012 г. на директора на ГД” ГП” – МВР се явява незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 410 (четиристотин и десет) лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 10 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. Неоснователно е възражението по чл. 78, ал. 5 от ГПК на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Нормата на чл.78, ал. 5 от ГПК въвежда две кумулативно свързани предпоставки, а именно: адвокатското възнаграждение

да е прекомерно и насрещната страна да направи искане за прекомерност на претендираните разноски. Размерът следва да бъде справедлив и обоснован, както и да не бъде по-нисък от предвидения при спазване на изискванията на чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (издадена от Висшия адвокатски съвет, обн., ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 09.01.2009 г.), във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от същия подзаконов нормативен акт. В случая минималното възнаграждение се равнява на 150 (сто и петдесет) лв., но следва да се вземе предвид изричната разпоредба на § 2 от Допълнителните разпоредби на Наредбата, с която е установено, че в случаите по чл.78, ал. 5 от ГПК присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба. Предвид цитираната нормативна уредба трикратният размер възлиза на 450 (четиристотин и петдесет) лв., а претендираният адвокатски хонорар, изплатен на адв. С. по настоящото дело е за сумата от 400 лева, т.е. не е налице надхвърляне на така установения минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. Г. В. заповед рег. № 4303 от 31.10.2012 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” – МВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция” – МВР да заплати на Р. Г. В. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски за сумата от 410 (четиристотин и десет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия съдебен акт.

СЪДИЯ: